

Accessibilitat: PAMA versus PMAU

Donada la complexitat dels entorns en general, productes i serveis, s'ha d'entendre que assolir una accessibilitat universal en un grau del cent per cent en una ciutat no deixa de ser una utopia, per no dir que és impossible. De la mateixa manera que tampoc és el mateix afrontar aquesta tasca en una ciutat gran que en un municipi petit. Però tot i així, en ambdós casos és del tot convenient utilitzar les eines i mètodes adients que permetin desenvolupar el treball amb suficients garanties per assolir el millor resultat possible. En aquest article, abordem dues eines molt importants com són el Pla d'Actuacions per la Millora de l'Accessibilitat (PAMA) i el Pla Municipal d'Accessibilitat Universal (PMAU).

Improvisar no sempre dona bons resultats, com tampoc els donaria valer-se d'aquesta dinàmica de la improvisació per fer actuacions puntuals per a la supressió de barreres en l'àmbit que sigui. Es per això que, al igual que tothom és conscient que l'execució d'un edifici ha d'estar precedida pel disseny i elaboració del seu projecte d'execució i d'altres documents complementaris, hem d'entendre que l'accessibilitat d'una ciutat no es pot improvisar i necessita del seu document específic, que no es altre que el Pla Municipal d'Accessibilitat Universal o PMAU. El contingut del Pla, ja sigui redactat de forma global o per etapes, amb els avantatges i inconvenients que cadascuna d'aquestes dues formes implica, ha de contemplar unes estratègies de treball molt concretes que no es poden obviar o plantejar a mitges.

- RECOLLIDA DE DADES, que ha d'incloure un inventari físic dels àmbits en els que s'ha d'actuar.
- AVALUACIÓ DE L'ACCESSIBILITAT, amb els criteris bàsics que són d'aplicació al treball de camp.
- PROPOSTES D'ACTUACIÓ, amb indicació de les solucions que és necessari adoptar.
- VALORACIÓ, de les propostes adoptades
- PRIORITZACIÓ DE LES ACTUACIONS

Malauradament, són molts els inconvenients que es poden trobar alguns municipis per afrontar una tasca com aquesta, ja sigui per manca de mitjans econòmics per contractar un encàrrec d'aquesta mena o, en alguns casos i equivocadament, per voler fer amb altres estratègies errònies.

Plantejar fer el Pla d'Accessibilitat en aquestes condicions no és la millor solució ja que, de bones a primeres, "*couvre al forn*" un Pla d'Accessibilitat a mitges donarà un resultat "descafeïnat" i això és enganyar-se i, el que és pitjor, enganyar als ciutadans.

Es per això que, en aquestes circumstàncies, tot i que la Llei d'Accessibilitat obliga als ajuntaments a redactar el Pla Municipal d'Accessibilitat, no queda altre recurs que buscar solucions alternatives perquè, d'alguna manera, l'accessibilitat sigui tractada com cal.

La recollida de dades de l'inventari físic, i el que aquestes representen per posar en marxa la redacció del Pla d'Accessibilitat o un Pla d'actuacions per a la millora de l'accessibilitat, és la

part més important del document ja que d'aquest factor en depèn la resta.

En aquest inventari físic és molt necessari que s'hi inclogui un document que determini, a mode de protocol, el tràmit de requeriments, control i el seguiment d'intervencions generals. Aquestes, regularment se solen desenvolupar a la ciutat i són les obres a la via pública, la redacció i execució de nous projectes, els expedients d'activitats, les compres de mobiliari urbà i altres productes, l'ocupació d'espais públics per obres o esdeveniments lúdics, com poden ser fires, mercats, exposicions, etc.

Treballar en aquest document de protocols diversos i vetllar per la seva efectivitat i compliment significa que, mentre no es disposi dels PMAU i PAMA, esmentats anteriorment, o mentre aquests estiguin en procés de redacció, el cens de barreres físiques o en la comunicació —ferides urbanes— que ja hi pot haver a la ciutat, no es vagi engrandint encara més.

Element d'accessibilitat